VÝCHODISKÁ NESUBSTANČNÉHO PRÍSTUPU

Východisko: Svet je jednotou JA a NIE-JA

1. BYTIE SVETA MIMO JA:

<u>MIMO JA</u> EXISTUJE SVET VECÍ A PREDMETOV, V KTOROM MÔŽEME DIFERENCOVAŤ:

A/ BYTIE JEDNOTLIVÝCH VECÍ, PREDMETOV A STAVOV PRÍRODY A1:

VÝCHODZÍ PREDPOKLAD V KAŽDODENNOM UVAŽOVANÍ **JA**: VECI A PROCESY OKOLITÉHO SVETA, PRÍRODY EXISTOVALI NIELEN **PRED** INDIVIDUÁLNYM JA, ALE AJ PRED, NEZÁVISLE A **MIMO** OD VEDOMIA A KONANIA ĽUDÍ (INÝCH JA).

- ZACHYTÁVANÉ VLASTNOSTI:
- KONEČNÉ V PRIESTORE A ČASE,
- PREMENLIVÉ DIALEKTIKU BYTIA NIE VEČNÝCH (POMINUTEĽNÝCH)
 VECÍ ODHALIL HERAKLEITOS (VŠETKO PLYNIE PANTA REI). HEGEL
 NA OZNAČENIE POMINUTEĽNOSTI POUŽIL POJEM VERSCHWUNDENSEIN
 MIZNÚCE BYTIE: NEBYTIE (ZMENA) JEDNEJ VECI JE BYTÍM VECÍ INÝCH!
 A2:

BYTIE VECÍ A PROCESOV VYTVORENÝCH ČLOVEKOM

= tzv. DRUHÁ PRÍRODA;

= JE IBA RELATÍVNE SAMOSTATNÝM BYTÍM: ZÁVISÍ OD PRVEJ PRÍRODY AKO TAKEJ, OD JEJ PREDMETOV, ZÁKONITOSTÍ, PROCESOV, KTORÉ EXISTUJÚ DO, NEZÁVISLE A MIMO "JA"

<u>ŠPECIFIKUM</u> BYTIA "DRUHEJ PRÍRODY": JEHO EXISTENCIA JE **PODMIENENÁ** ČLOVEKOM, JE PRODUKTOM ĽUDSKEJ ČINNOSTI.

PREDMETY DRUHEJ PRÍRODY SÚ JEDNOTOU:

- 1/ PRÍRODNÉHO (ZMENENÉHO, PRETAVENÉHO) MATERIÁLU Z PRVEJ PRÍRODY.
- 2 SPREDMETNENÉHO DUCHOVNÉHO (JE V NICH MATERIALIZOVANÁ PREDSTAVA, ÚMYSEL ČLOVEKA AKO TVORCU)
 - 3/ SPREDMETNENEJ PRÁCE KONKRÉTNYCH ĽUDSKÝCH INDIVÍDUÍ
 - 4/ SOCIÁLNEHO ZAMERANIA (SOCIÁLNEJ FUNKCIE ARTEFAKTU)

PO SVOJOM VZNIKU PREDMETY DRUHEJ PRÍRODY SA STÁVAJÚ **BYTÍM OBJEKTÍVNYM**, EXISTUJÚ UŽ MIMO NÁŠHO VEDOMIA A FORMOU SVOJHO BYTIA SÚ TOTOŽNÉ S PREDMETMI PRVEJ PRÍRODY;

<u>ŠPECIFIKUM DRUHEJ PRÍRODY</u> (V POROVNANÍ S 1. PRÍRODOU) = **NOVÁ** KOMPLEXNÁ REALITA INTEGRUJÚCA V SEBE <u>PRÍRODNÉ – DUCHOVNÉ –</u> SOCIÁLNE.

BYTIE DRUHEJ PRÍRODY JE SOCIÁLNO-HISTORICKÝM, CIVILIZOVANÝM, KULTÚRNYM BYTÍM.

!!! DRUHÁ PRÍRODA – ČLOVEKOM VYTVORENÉ PROSTREDIE = NEVYHNUTNÁ PODMIENKA EXISTENCIE ČLOVEKA.

NO!!! MEDZI PRVKAMI PRVEJ A DRUHEJ PRÍRODY (PRÍRODOU A KULTÚROU) EXISTUJÚ NIELEN VZÁJOMNÉ VÄZBY A PREPOJENIA, ALE AJ KONFLIKTNÉ SITUÁCIE (stav označovaný pojmom **EKOLOGICKÁ KRÍZA**)

B/ BYTIE PRÍRODY AKO CELKU.

PRÍRODE AKO CELKU PRIPISUJE **INÉ VLASTNOSTI** AKO JEDNOTLIVÝM SÚCNAM:

PRÍRODA AKO CELOK JE **NEKONEČNÁ** V PRIESTORE A ČASE (JEDNOTLIVINÁM PRIPISUJEME KONEČNOSŤ V PRIESTORE A ČASE), JE **PREMENLIVÁ**, ALE AKO **CELOK SA ZACHOVÁVA**, *EXISTUJE DO, NEZÁVISLE A MIMO ČLOVEKA*.

Bytie Ja

1/ AKO FORMA BYTIA ČLOVEKA, KTORÝ JE SVOJOU TELESNOSŤOU A ANIMALITOU SPÄTÝ S BYTÍM SVETA, ALE NIE JE BEZOZVYŠKU REDUKOVATEĽNÝ K SÚCNAM TOHTO SVETA:

A/ BYTIE ČLOVEKA AKO PREDMETU PRÍRODY, AKO VECI VO SVETE VECÍ.

B/ ŠPECIFICKY ĽUDSKÉ TELESNÉ BYTIE

A/ BYTIE ČLOVEKA AKO PREDMETU PRÍRODY, AKO VECI VO SVETE VECÍ.

AJ KEĎ JE BYTIE JEDNOTLIVÉHO ČLOVEKA ŠPECIFICKÉ A NEOPAKOVATEĽNÉ, EXISTUJÚ MOMENTY, KTORÉ SÚ SPOLOČNÉ PRE ČLOVEKA A PRE PREDMETY PRÍRODY.

(KONCEPTY: ČLOVEK = VEC MEDZI VECAMI, AKO STROJ, TELESO = MECHANICIZMUS)

ČLOVEK EXISTUJE V PRVOM RADE AKO ŽIVÉ, KONKRÉTNE INDIVÍDUUM.

PRVÝM PREDPOKLADOM JEHO EXISTENCIE = ŽIVOT JEHO TELA

NO !!! TELO ČLOVEKA = PREDMET PRÍRODY = VZŤAHUJE SA NA NEHO TO VŠEOBECNÉ, ČO PLATÍ PRE VŠETKY PRÍRODNÉ TELESÁ, T.J.:

- ĽUDSKÉ TELO JE KONEČNÉ V PRIESTORE (x,y,z) A V ČASE, T.J. JE SMRTEĽNÉ;
- PÔSOBIA NA NEHO TIE ISTÉ PRÍRODNÉ ZÁKONY A ZÁKONITOSTI, AKO NA VŠETKY OSTATNÉ ORGANIZMY (KTORÉ SÚ UNIVERZÁLNE PRE VŠETKO ŽIVÉ, VRÁTANE ZÁKONOV DEDIČNOSTI zatiaľ ©);
- POTREBY TELA MUSÍME USPOKOJOVAŤ TAK, AKO KAŽDÝ INÝ ŽIVÝ ORGANIZMUS, PRETOŽE PRVÝM PREDPOKLADOM ĽUDSKÉHO BYTIA JE BYTIE TELA:
- EVOLUCIONIZOVALO TAK, AKO EVOLUCIONIZOVAL KAŽDÝ INÝ ŽIVÝ ORGANIZMUS

ZÁVER: ABY SME MOHLI BYŤ, MUSÍME USPOKOJOVAŤ ZÁKLADNÉ BIOLOGICKÉ POTREBY (PRETO SNAHA DEFINOVAŤ ŽIVOTNÉ MINIMUM A PRÁVO KAŽDÉHO NA ŽIVOT, POD KTORÝM SA CHÁPE AJ USPOKOJOVANIE ZÁKLADNÝCH (PRÍRODNÝCH) POTRIEB /= výstup sociálno-právnej reflexie ľudského bytia/.

ČLOVEK JE JEDNOTOU PRVEJ A DRUHEJ PRÍRODY: - PRVÁ ROBÍ MOŽNOU DRUHÚ!

PRVÁ PRÍRODA: NAŠE TELO, NAŠE REFLEXY, PSYCHIKA, PRIMÁRNE POTREBY

<u>DRUHÁ PRÍRODA</u>: ČLOVEK = PRODUKT SPOLOČENSKÉHO VÝVOJA – DISPONUJE JAZYKOM, VEDOMÍM, MYSLENÍM, MRAVNOSŤOU. !!! PRETO JEHO EXISTENCIU <u>NEMÔŽEME</u> CHÁPAŤ IBA AKO FORMU PRÍRODNÉHO BYTIA!

B/ ŠPECIFICKY ĽUDSKÉ TELESNÉ BYTIE

ČLOVEK AKO PREDMET PRÍRODY SA PODRIAĎUJE ZÁKONOM VÝVOJA A EXISTENCIE KONEČNÝCH VECÍ, NO TIETO ZÁKONY **NIE JEDNOZNAČNE** OVPLYVŇUJÚ JEHO BYTIE.

OSOBITOSŤ ĽUDSKEJ EXISTENCIE = ŠPECIFICKÁ (NIE JEDNOZNAČNÁ) NEUNIVERZÁLNA DETERMINÁCIA NÁŠHO BYTIA ZO STRANY TELA.

– ČLOVEK MÁ SCHOPNOSŤ REGULOVAŤ A KONTROLOVAŤ SVOJE ZÁKLADNÉ POTREBY A USPOKOJOVAŤ ICH VO FORMÁCH, KTORÉ SÚ URČOVANÉ SPOLOČNOSŤOU, HISTÓRIOU, TRADÍCIAMI, ALE AJ SVOJIM VEDOMÍM A VÔĽOU.

! BYTIE ČLOVEKA NIE JE MIMOPRÍRODNÉ, NO NIE JE IBA PRÍRODNÉ!

ŠPECIFIKUM EXISTENCIE ČLOVEKA: ČLOVEK JE PRIESEČNÍKOM 3 ROZMEROV BYTIA:

1/ BIO (PRÍRODNÉ, ORGANICKÉ TELO S REFLEXAMI)

2/ PSYCHO (EVOLÚCIA NERVOVÉHO SYSTÉMU A VZNIK NOVÝCH FORIEM ADAPTÁCIE V PODOBE A NA ZÁKLADE 2. SIGNÁLNEJ SÚSTAVY – VEDOMIE, MYSLENIE, JAZYK)

3/ SOCIO (AKO SOCIÁLNA BYTOSŤ, KTOROU SA STÁVA IBA V SOCIETE, AKO NOSITEĽ HODNÔT A SOCIÁLNYCH ŠTANDARDOV)

INDIVIDUÁLNE BYTIE ČLOVEKA JE OHRANIČENÉ ČASOVO;

- = JE SPÄTÉ SO ŽIVOTOM RODU (KONTINUITA A NÁSTUPNÍCKOSŤ);
- = V PODOBE "IBA" TELA EXISTUJE DO VZNIKU INDIVIDUÁLNEHO VEDOMIA (DIEŤA JE "ĽUDSKÉ MLÁĎA"), NO Z MOMENTU VZNIKU VEDOMIA SA TÁTO FORMA STÁVA HLAVNÝM DETERMINANTOM JEHO BYTIA. VĎAKA VEDOMIU SA ČLOVEK PRESTÁVA IBA PRISPÔSOBOVAŤ SVETU, ALE ZAČÍNA HO AJ PRETVÁRAŤ – PROJEKTUJE SVOJU BUDÚCNOSŤ A UČÍ SA NIESŤ ZA TO ZODPOVEDNOSŤ.
- 2. <u>BYTIE DUCHOVNÉ</u> (IDEÁLNE) = ZAHŔŇA PROCESY VEDOMIA A NEVEDOMIA

A/ NEODDELITEĽNÉ OD ČLOVEKA = <u>INDIVIDUALIZOVANÉ DUCHOVNÉ</u> BYTIE

B/ MIMOINDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ BYTIE = OBJEKTIVIZOVANÉ
A/ a B/ sa líšia formami bytia

A/ INDIVIDUALIZOVANÉ DUCHOVNÉ BYTIE

= <u>DUCHOVNÉ BYTIE, KTORÉ JE NEODDELITEĽNÉ OD KONKRÉTNEHO</u> ČLOVEKA

ZAHŔŇA: **VEDOMIE** JEDINCA = NEODDELITEĽNÁ ČASŤ JEHO "JA"

POMOCOU VEDOMIA SA **ORIENTUJEME** VO SVETE, VĎAKA A POMOCOU VEDOMIA MÔŽEME REFLEKTOVAŤ SAMOTNÉ VEDOMIE.

VĎAKA VEDOMIU - EXISTENCIA KTORÉHO JE SPÄTÁ S ČINNOSŤOU MOZGU - SME SCHOPNÍ **MYSLIEŤ**, **FORMULOVAŤ MYŠLIENKY**, **TVORIŤ HODNOTY**, **PREŽÍVAŤ SVOJE STAVY A POCITY**.

(VEDOMIE JE VEĽMI BOHATÉ A K DNEŠNÉMU DŇU EŠTE NEDOKÁŽEME ZREKONŠTRUOVAŤ VŠETKY PROCESY SPÄTÉ S VEDOMÍM.)

<u>ŠPECIFIKUM INDIVIDUÁLNEHO DUCHOVNÉHO BYTIA</u>

= JE SPÄTÉ S OHRANIČENÝM ĽUDSKÝM BYTÍM!

OTÁZKA: ZNAMENÁ SMRŤ TELA AJ SMRŤ VEDOMIA?

POZNANIE INDIVIDUÁLNYCH FORIEM DUCHOVNÉHO JE ZATIAĽ OHRANIČENÉ. NAJČASTEJŠÍ POSTUP: POZORUJEME A SKÚMAME KONANIE ČLOVEKA A PODĽA TOHO USUDZUJEME O JEHO MOTÍVOCH, IDEÁCH, PRESVEDČENIACH, ÚMYSLOCH.

NB: OTÁZKA SPÔSOBU EXISTENCIE VEDOMIA

S URČITOSŤOU VIEME, ŽE **EXISTENCIA VEDOMIA JE SPÄTÁ**S ČINNOSŤOU MOZGU A NERVOVÉHO SYSTÉMU JEDINCA A S BYTÍM
JEHO TELA.

ZLOŽITOSŤ PROBLÉMU SPOČÍVA V TOM, ŽE <u>INDIVIDUÁLNE FORMY</u> <u>DUCHOVNÉHO BYTIA SA NEDAJÚ ODDELIŤ OD PRÍRODNO-BIOLOGICKÉHO</u> <u>ZÁKLADU (SUBSTRÁTU=MOZGU), ALE PRINCIPIÁLNE SA NEDAJÚ K NEMU</u> ZREDUKOVAŤ.

FORMA BYTIA PRVKOV VEDOMIA JE VŠAK ŠPECIFICKÁ: SÚ AKOBY MIMOPRIESTOROVÉ, T.J. MYŠLIENKA, PREŽÍVANIE, OBRAZY NIE SÚ FYZIKÁLNYMI OBJEKTMI, ANI ČISTO MATERIÁLNYMI STAVMI (tak, ako ich k dnešnému dňu poznáme!)

ČAS SA VO VEDOMÍ PREJAVUJE ŠPECIFICKY – MYŠLIENKA JE MOMENTÁLNA, VO VEDOMÍ MÔŽEME ČAS "PRESMEROVAŤ", VENOVAŤ SA MINULÝM UDALOSTIAM, PREKRAČOVAŤ RÝCHLOSŤ SVETLA

??? AKÚ FORMU MAJÚ OBRAZY VO VEDOMÍ ???

VEDOMIE ČLOVEKA JE SÚČASNE AJ JEHO SEBAUVEDOMOVANÍM SEBAUVEDOMOVANIE = ŠPECIFICKÉ CENTRUM NÁŠHO VEDOMIA = ČLOVEK SI UVEDOMUJE **SVOJE** TELO, MYŠLIENKY, POCITY, SVOJE MIESTO V SPOLOČNOSTI, SEBA. ("byť telo – mať telo")

PRE POZNANIE INDIVIDUÁLNEHO VEDOMIA JE DÔLEŽITÉ POZNAŤ NIELEN PROCESY VEDOMIA, ALE AJ <u>NEVEDOMIA</u>, KTORÉ JE SÚČASŤOU INDIVIDUÁLNEHO DUCHOVNÉHO.

VÄČŠINA VEDCOV A FILOZOFOV = **NEVEDOMIE EXISTUJE**!

NEVEDOMIE JE POKLADANÉ ZA DÔLEŽITÚ SÚČASŤ PSYCHICKEJ ČINNOSTI INDIVÍDUÍ.

!!! SKÚMANIE PROCESOV A STAVOV NEVEDOMIA VÝRAZNE SŤAŽUJE FAKT, ŽE OBJEKTOM POZNANIA SA STÁVAJÚ JEHO JEDNOTLIVÉ FRAGMENTY AŽ VTEDY, KEĎ SI ICH ASPOŇ ČIASTOČNE UVEDOMUJEME!

INDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ BYTIE MUSÍME SKÚMAŤ V JEDNOTE S BYTÍM ČLOVEKA A BYTÍM SVETA AKO CELKU.

JEHO FORMY (VEDOMIE AJ NEVEDOMIE) SÚ LOKALIZOVANÉ V ŠTRUKTÚRACH A PROCESOCH ODOHRÁVAJÚCICH SA V MOZGU.

INDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ BYTIE JE JEDNOU Z NAJDÔLEŽITEJŠÍCH STRÁNOK BYTIA ČLOVEKA. NO: <u>JE LEN RELATÍVNE SAMOSTATNOU</u> FORMOU BYTIA, LEBO:

- NEMÔŽEME HO ODTRHÁVAŤ OD EVOLÚCIE BYTIA AKO CELKU,
- <u>- JE LOKALIZOVANÉ V ČLOVEKU</u> (MIMO NEHO NIE JE) A <u>JE</u> <u>OVPLYVŇOVANÉ ORGANIZMOM</u> (NA KTORÝ TIEŽ SPÄTNE PÔSOBÍ!!)
- PRETOŽE <u>ČLOVEK JE BYTOSŤOU SPOLOČENSKOU JE PODMIEŇOVANÉ</u> BYTÍM SPOLOČNOSTI

B/ BYTIE OBJEKTIVIZOVANÉHO DUCHOVNÉHO

KONKRÉTNE VÝSLEDKY ČINNOSTI VEDOMIA A DUCHOVNEJ ČINNOSTI KAŽDÉHO ČLOVEKA MÔŽU BYŤ ODDELENÉ OD NEHO SAMÉHO AKO AUTORA A ICH PÔVODCU, AKOBY HO PREKRAČOVALI A VYCHÁDZALI MIMO NEHO = VZNIKÁ DUCHOVNÉ INÉHO TYPU - OBJEKTIVIZOVANÉ MIMOINDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ.

NB: ZO VŠETKÝCH VÝSLEDKOV ČINNOSTI VEDOMIA **NEZOMIERAJÚ SPOLU S TELOM TIE**, KTORÉ SÚ PRETVORENÉ DO **INEJ FORMY – MIMOINDIVIDUÁLNEJ** A TIE, KTORÉ SA BEZPROSTREDNE ODOVZDÁVAJÚ DRUHÝM ĽUĎOM V PROCESE KOMUNIKÁCIE.

!!! TÁTO FORMA BYTIA DUCHOVNÉHO NIE JE MOŽNÁ BEZ JEJ MATERIÁLNYCH NOSITEĽOV.

PRECHOD OD INDIVIDUÁLNEHO K MIMOINDIVIDUÁLNEMU DUCHOVNÉMU BYTIU SA USKUTOČŇUJE PROSTREDNÍCTVOM JAZYKA

!!! CEZ JAZYK SA OBJEKTIVIZUJÚ VÝSLEDKY PRÁCE VEDOMIA!!!
JAZYK = SKUTOČNÉ MYSLENIE, PRAKTICKÉ VEDOMIE
JAZYK = PAMÄŤ ĽUDSTVA

CEZ **JAZYK** ČLOVEK ZAZNAMENÁVA A FIXUJE SVOJU SKÚSENOSŤ, MYŠLIENKY, NÁPADY (KU KTORÝM ČASTO DOSPEJE INTUITÍVNE). JAZYKOM ZACHYTENÁ IDEA AKOBY ZAČALA SAMOSTATNE EXISTOVAŤ. (SMRTEĽNÍ ĽUDIA ZRODILI NESMRTEĽNÚ IDEU, KTORÁ AKOBY SAMA PUTOVALA SVETOM A PRIESTOROM!)

ZNAMENÁ TO. ŽE IDEA EXISTUJE ABSOLÚTNE NEZÁVISLE?

OBJEKTIVIZOVANÉ (MIMOINDIVIDUÁLNE) DUCHOVNÉ BYTIE EXISTUJE AKO MATERIALIZOVANÉ BYTIE V PODOBE SLOV, ZVUKOV, ZNAKOV PRIRODZENÉHO A UMELÉHO JAZYKA.

MATERIÁLNYMI "NOSITEĽMI" – SÚ MATERIÁLNE PREDMETY A PROCESY (KNIHY, NÁKRESY, PROJEKTY, OBRAZY, SOCHY, FILMY, NOTY A ZVUKY HUDOBNÝCH NÁSTROJOV) = ŽIADNE "ČISTÉ" IDEI NEJESTVUJÚ!!!

V PROCESE VÝVOJA ČLOVEKA A ĽUDSTVA SA IDEY MENIA, NIEKEDY AJ PODSTATNE, KUMULUJÚ SA, SLOBODNE SA POHYBUJÚ V SOCIÁLNOM PRIESTORE A HISTORICKOM ČASE. PRETO: DUCHOVNÝ ŽIVOT ĽUDSTVA, SOCIÁLNY ŽIVOT JE PROSTREDÍM, DO KTORÉHO SITUUJEME MIMOINDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ (KÝM INDIVIDUÁLNE DUCHOVNÉ SME LOKALIZOVALI V MOZGU)

OSOBITNÉ MIESTO PRI ANALÝZE DUCHOVNÉHO BYTIA ZAUJÍMA PROBLÉM MRAVNÝCH PRINCÍPOV, IDEÁLOV, HODNÔT, TAKÝCH, AKÝMI SÚ NAPRÍKLAD KRÁSA, SPRAVODLIVOSŤ, PRAVDA, DOBRO. UVEDENÉ FENOMÉNY JESTVUJÚ V PODOBE INDIVIDUÁLNEHO A MIMOINDIVIDUÁLNEHO DUCHOVNÉHO.

V PODOBE INDIVIDUÁLNEHO DUCHOVNÉHO BYTIA MÁME DO ČINENIA S CELÝM KOMPLEXOM PODNETOV, MOTÍVOV, CIEĽOV, KTORÉ V KONEČNOM DÔSLEDKU URČUJÚ DUCHOVNÚ ŠTRUKTÚRU OSOBNOSTI.

V PRÍPADE MIMOINDIVIDUÁLNEHO DUCHOVNÉHO BYTIA MÁME DO ČINENIA S ICH SPREDMETNENÍM /materializáciou/ VO VEDE, KULTÚRE, MASOVOM VEDOMÍ, SPOLOČENSKÝCH IDEÁLOCH, NORMÁCH, HODNOTÁCH

3/ BYTIE SOCIÁLNE

A/ INDIVIDUÁLNE bytie (bytie individuálneho človeka v spoločnosti) – v praxi spojené o.i. s otázkami našich individuálnych práv a slobôd

B/ SPOLOČENSKÝ rozmer bytia človeka ako sociálnej bytosti (umožňujúcej Ja nielen ako indivíduum, ale aj ako osobnosť) = SME ODSÚDENÍ NA KOOPERÁCIU!!! Detto problém sociálnej determinácie – práva a povinnosti!?